

Саҳиҳул Бухорийнинг мухтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 188-ҳадис

188 - 3452 - 3479 - عَنْ حَدِيثِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ رَجُلًا حَضَرَ الْمَوْتَ، فَلَمَّا بَيَّسَ مِنَ الْحَيَاةِ.. أَوْصَى أَهْلَهُ: إِذَا أَنَا مُتُّ.. فَاجْمَعُوا لِي حَطَبًا كَثِيرًا، ثُمَّ أَوْقِدُوا فِيهِ نَارًا، حَتَّى إِذَا أَكَلْتُ لَحْمِي، وَخَلَصَتْ إِلَيَّ عَظْمِي فَأَمْتَحَشْتُ.. فَخَذُّوهَا، فَاطْحَنُوهَا، ثُمَّ انظُرُوا يَوْمًا رَاحًا فَادْرُوهُ فِي الْيَمِّ، فَفَعَلُوا فَجَمَعَهُ اللَّهُ، فَقَالَ لَهُ: لِمَ فَعَلْتَ ذَلِكَ؟ قَالَ: مِنْ حَشِيَّتِكَ، فَغَفَرَ اللَّهُ لَهُ.

188-3452-3479. Ҳузайфа розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Мен Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай деяётганларини эшитганман:

«Бир кишига ўлим келди. У ҳаётдан умидини узгач, аҳлига васият қилди: «Мен ўлсам, мен учун кўп ўтин тўплаб, уни ёқинглар. (Олов) гўштимни еб битириб, суягимга ўтиб, қовжираб битганимда, уни олиб, янчинглар, сўнгра шамолли бир кунни кутиб, уни (хокимни) денгизга сочиб юборинглар», деди. Шундай қилишди. Кейин У Зот уни(нг хокини) тўплади-да, унга: «Нега бундай қилдинг?» деди. У: «Сендан қўрқиб», деди. Шунда Аллоҳ уни мағфират қилди».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

